

[Mads Larsen.]

heden bliver 720 000 Kr. eller deromkring. Paa den anden Side forekommer det mig, at intet af de Forslag, der her foreligger, hverken det ærede Medlem Hr. Gregersens eller Partiet Venstres, virkelig bringer en Løsning, og jeg har den Tro til den nuværende Teaterledelse, at den vil fortsætte sine Bestræbelser i den rigtige Retning. Jeg vil derfor ved tredie Behandling stemme for Lovforslaget for at gøre det muligt at bevare Institutionen i et saadant Omfang, at den fremdeles kan fortsætte sit Arbejde.

Jeg vil imidlertid gerne gøre et Par Bemærkninger angaaende Kulturfonden. Det, at man giver et Tilskud til Kulturfonden paa 220 000 Kr. til Støtte for Det kongelige Teater, drager en Konsekvens efter sig; det er en given Sag, at de Provinsteatre, som inden for deres Omraade udfører en fortrinlig Gerning i Kulturens Tjeneste, og som maaske endogsaa gør det lige saa godt inden for deres begrænsede Omraade, som Det kongelige Teater tit og ofte gør det paa et større, derefter vil rejse Krav om, at en Del af den Forlystelsesskat, der ydes af disse Teatre, maa blive forbeholdt som Støtte til disse Teatres Drift, saa de kan gennemføre deres Opgave endnu bedre end hidtil.

De 50 Provisionsforestillinger er naturligvis Paaskønnelse værd, men det maa dog ordnes saaledes, at de paagældende Forestillinger gives uden Forhøjelse af de sædvanlige Billetpriiser; det maa ikke blive Forestillinger, som det kun er muligt for de velhavende Samfundslag at overvære. De maa gives til saadanne Priser, at ogsaa jævne Folk kan overvære dem.

Ud fra disse Forudsætninger og i Haab om, at de opfyldes, stemmer jeg for Lovforslaget — med Ministerens Ændringsforslag —, som efter min Opfattelse er det bedste, der foreligger, og om hvilket jeg har Grund til at tro, at det vil give Mulighed for, at der netop under den nuværende Ledelse kan komme saadanne Tilstande paa Det kongelige Teater, at Teatret kan fortsætte under rimelige Vilkaar og løse sine Opgaver.

Inger Gautier Schmit: Det Udvalg, der har behandlet dette Lovforslag, har som de fleste Udvalg modtaget forskellige Deputationer. Adskillige af disse Deputationer er selvfølgelig fra Radiolytterne, der kraftigt protesterede mod den Afgift, der paabyrdes dem. Det er dog ikke dem, jeg vil tale om. Vi har ogsaa modtaget en Deputation fra Balletten paa Det kongelige Teater, og der er et ganske bestemt

Forhold, som jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger om.

Deputationen fra Det kongelige Teaters Ballet udtaler nemlig, at der, som Forholdene har udviklet sig, stilles store Krav til Fysik og Teknik. Balletten staar, som bekendt, ganske overordentlig højt kunstnerisk set — man mene i øvrigt, hvad man vil, om de forskellige Former for den moderne Ballet, nogle er i høj Grad charmerede deraf, andre finder, at det er en meningsløs Udvikling, der finder Sted. Men alle maa erkende, at rent teknisk og kunstnerisk set staar Balletten meget højt, der bliver arbejdet intensivt og med stor Kærlighed til Faget af Ballettens Udøvere.

Men paa Grund af disse Krav til Teknikken er Ledelsen mere og mere blevet nødt til at afskedige Ballettens Personale allerede i 35 Aars Alderen, idet det meget ofte er vanskeligt for de paagældende efter Opnaaelsen af den Alder at præstere de store fysiske Ydelser, som denne Kunstart kræver. Derfor synes jeg, at det maa være magtpaaliggende, at man i den Skole, som uddanner Balletbørnene, i noget større Grad end hidtil tager Sigte paa, at disse dog ikke ganske faa Mennesker ved deres Afgang fra Teatret ikke staar ganske uden nogen Mulighed for at komme ind i et eller andet borgerligt Erhverv. Balletten peger paa, hvad alle, der har studeret disse Forhold, ved, at Prøver og Teatertjeneste ligger saaledes, at Børn i Balletskolen meget vanskeligt kan faa en Uddannelse og Kundskaber, der staar paa Højde med Folkeskolens almindelige Undervisning. Det er derfor vanskeligt, naar de til sin Tid bliver afskediget, at træde ind i Stillinger, som kræver et nogenlunde rimeligt Maal af Kundskaber.

At en stor Institution som Det kongelige Teater har en Praksis, som mere og mere gaar i Retning af at afskedige Personalet ved 35 Aars Alderen, medfører en Forpligtelse til at give disse Mennesker en god Undervisning og Uddannelse, som gør dem mere skikkede til, naar de i denne tidlige Alder faar deres Afsked, at kunne gaa ind i et eller andet borgerligt Erhverv. Det vil ellers være meget vanskeligt for disse Mennesker med den meget beskedne Pension at eksistere paa hæderlig Vis.

Det ærede Medlem Fru Elna Munch udtalte, at det var et lille Trick af Venstre, at vi fremkom med dette Ændringsforslag, men i øvrigt glædede det ærede Medlem sig over, at Venstre kunde tænke sig at bevare de tre Kunstarter ved Det kongelige Teater.